

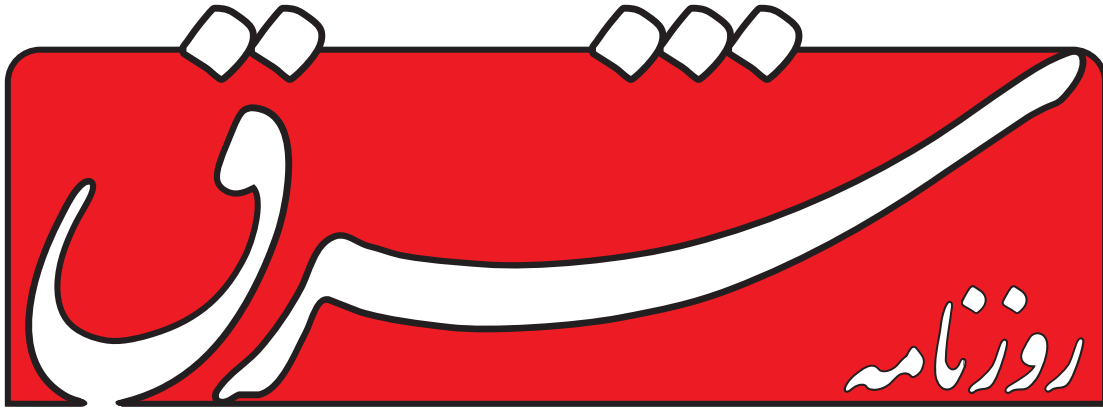
برای شرکت در اجلاس سران مجمع کشورهای صادرکننده گاز

رئیس با دعوت و استقبال شیخ تمیم به قطر رفت

گروه دیپلماسی: سیدابراهیم رئیسی دیروز با استقبال رسمی امیر قطر در فرودگاه وارد این کشور شد. رئیس دولت سیزدهم که به دعوت رسمی شیخ تمیم بن حمد آل ثانی و به منظور دیداری رسمی و نیز شرکت در ششمین اجلاس سران مجمع کشورهای...

صفحه ۳

سه شنبه ۳ اسفند ۱۴۰۰ | ۲۰ رجب ۱۴۴۳ | ۲۲ فوریه ۲۰۲۲

در مراسم جایزه امین‌الضرب

دعایی از کارآفرینانی گفت که مجبور به جلای وطن شدند

گروه روزنامه فردا: در مراسم پنجمین دوره جایزه امین‌الضرب که به همت اتاق بازرگانی برگزار می‌شود، این بار نیز جوایزی به افراد کارآفرین و روزنامه‌نگاران فعال عرصه اقتصادی اهدا شد. سیدمحمد دعایی، مدیر روزنامه و مؤسسه اطلاعات...

صفحه آخر

سال نوزدهم | شماره ۴۲۲۷ | ۱۲ صفحه | ۷۰۰۰ تومان

تترها

صف آرای مجلس مقابل تیم مذاکره‌کننده

صفحه ۲

باز تعریف نقش خاتمی یا کناره‌گیری او؟

صفحه ۲

به بهانه صدویکمین سالگرد سوم اسفند ۱۳۹۹

پرسش از یک کودتا

صفحه ۳

پربوش سطورتی درگذشت

آیا همسر دکتر فاطمی جاسوس انگلیس بود؟

صفحه ۸

فدراسیون لاغر رمال‌پسند!

صفحه ۱۱

۱۱ ماه حبس برای حسین موسویان در پرونده کیش

صفحه ۳

حرف اول

بر ما چنین مباد!

حسین حقگو | کارشناس اقتصادی

پس از انتخابات ریاست جمهوری اخیر، این نظر در بین گروهی و به‌خصوص در جریان اصولگرا رواج یافت که با «یکدست» شدن ارکان و نهادهای قدرت، موانع توسعه در کشور به‌سرعت مرتفع و پیشرفت و رونق اقتصادی حاصل می‌شود. در همان زمان اما دیگری بودند که این یکدستی را در نبود گفتار و تئوری مشخص اقتصادی، کم‌حاصل و دارای تأثیری سطحی و گذرا می‌دانستند. البته این منتقدان، بر هم‌نظری نسبتاً بالای مجموعه یکدست‌شده در موارد سلبی، متفوق‌القول بودند؛ اینکه مهم‌ترین وجه مشترک اقتصادی مجموعه یکدست‌شده، عدم موافقت با اقتصاد آزاد یا به قول معروف لیبرالی (و شاید دقیق‌تر با اصول اساسی علم اقتصاد) و تعامل معقول و منطقی با اقتصاد جهانی است (اف‌ای‌تی‌اف و...)، اما اینکه به لحاظ ایجاد این مجموعه چه تفکر و نظریه اقتصادی را نمایندگی می‌کند، جای سؤال بسیار بود. البته فقدان نظریه اقتصادی، امری نبود که دولت‌مردان جدید آن را ناپسند و مذموم بدانند و فقدان آن را کتمان کنند؛ چنان‌که وزیر اقتصاد عدم موافقت خود با ضرورت وجود دیدگاه نظری را در همان ابتدای وزارت چنین بیان کرد: «بند به‌عنوان یک فرد که خاستگاهش دانشگاه است، این را می‌گویم. الان دوران بحث‌های نظری نیست؛ چراکه به اندازه کافی به این مباحث نظری پرداخته شده است.»

ادامه در صفحه ۲

واکنش یک نماینده به گزارش «شرق»

جوایبه علی‌خضریان در واکنش به گزارش درباره حمله به ظریف

منتشر می‌شود؛ لذا انتظار می‌رود روزنامه شرق براساس مساده ۲۳ از قانون مطبوعات جمهوری اسلامی ایران نسبت به درج این جوابیه در همان صفحه و ستون در اولین شماره پس از دریافت جوابیه مبادرت ورزد. روزنامه شرق همان‌طور که اس‌مسش با واقعات خط فکری‌اش همخوان نیست، محتوایش هم با واقعیات فاصله معناداری گرفته است و در گزارشی با آسمان و ریسمان بافی، تندرو و جریان خاص و رادیکال‌خوانند منتقدان به تیم مذاکره‌کننده سابق، بدون پاسخ مستدل به محتوا با انتشار ناقص و پاره حقیقت‌گویی به دنبال برچسب‌زنی و نتیجه‌گیری جالب خود رفته است.

مشروح این جوابیه را در صفحه ۲ بخوانید

علی‌خضریان نماینده عضو جبهه پایداری مجلس در واکنش به گزارش «شرق» درباره حمله به ظریف توضیحی برای روزنامه ارسال کرده که در ادامه می‌آید. لازم به ذکر است که فقط در بخشی از گزارش و در ارتباط با شکایت کمیسیون اصل ۹۰ مجلس از ظریف به نام ایشان اشاره شده اما او بر خود لازم دیده به کل گزارش که قاعدتا ارتباطی با شخص ایشان نداشته واکنش مفصل نشان دهد. در این توضیح آمده است: جناب آقای رحمانیان، مدیرمسئول محترم روزنامه شرق، سلام‌علیکم، در پاسخ به درج مطالبی تحت عنوان «حمله دوباره به ظریف» در شماره ۲۲۲۵ روزنامه شرق به تاریخ یکشنبه اول اسفندماه ۱۴۰۰ جهت تنویر افکار عمومی جوابیه‌ای

گفت‌وگو با خواننده مطرح پاپ ایرانی «بندبازی» با علیرضا عصار

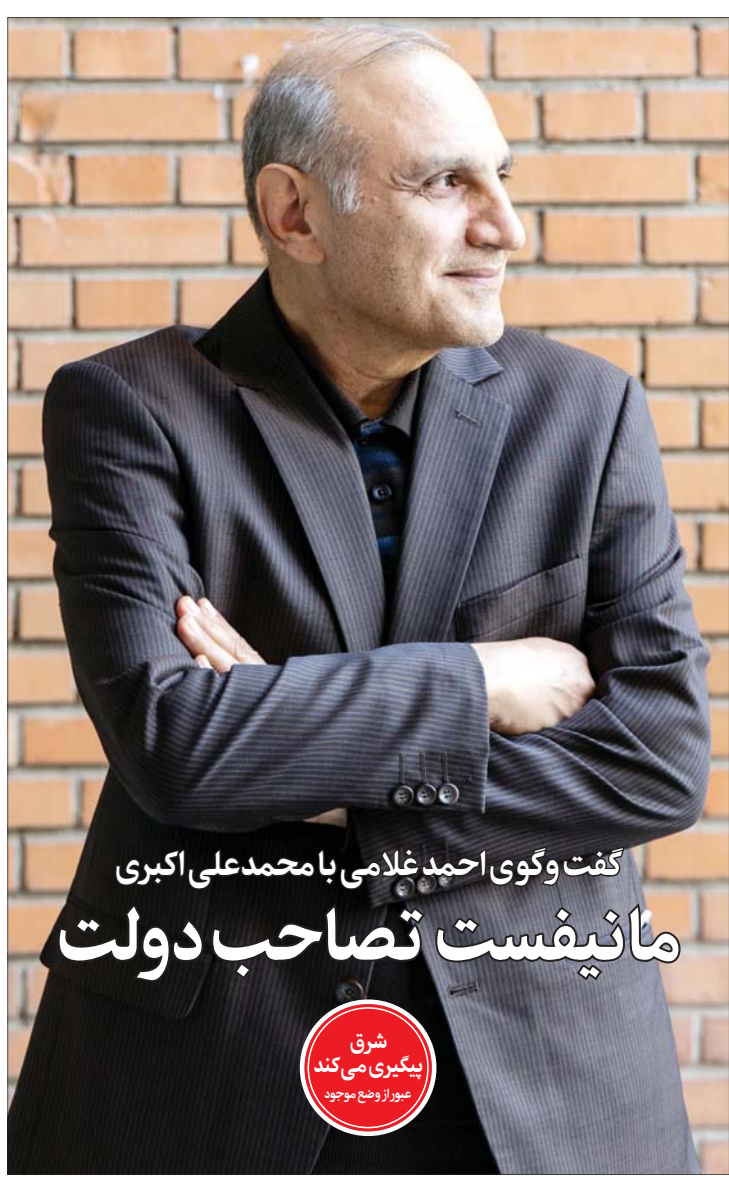
صفحه ۷

یادداشت

رژیم مصرف رسانه‌ای و بهزیستی دیجیتال

رسانه‌ها و تقویت مهارت سواد دیجیتال و سواد رسانه‌ای می‌توانیم در مواجهه انتخابی با محتوای رسانه‌ها، آگاهانه عمل کنیم و در نهایت رژیم مصرف درستی داشته باشیم. در حوزه کسب‌وکار، موضوعی به نام هزینه-فایده وجود دارد. یعنی هرآنچه که به لحاظ مادی و معنوی هزینه می‌کنیم، حداقل ارزش و فایده‌ای برابر با آن هزینه دارد؟ پاسخ هر کاربرد به این سؤال در موضوع رژیم مصرف رسانه‌ای خود خیلی مهم است. ما باید درخصوص مدیریت مصرف رسانه‌ای‌مان چند پرسش از خودمان داشته باشیم. اول آنکه دیدن محتوا، مشاهده فیلم و صفحات، گروه‌ها و کانال‌ها در رسانه‌های اجتماعی چقدر برای من مفید است؟ آیا این محتوا سطح دانش تخصصی، سواد اقتصادی، اجتماعی، مالی، بانکی و سلامت‌مان را افزایش می‌دهد. این محتوا و مطالب به کدام بخش از نیازهای زندگی‌مان پاسخ می‌دهد؟ و در چه ابعادی برایمان مفید است؟ همچنین کاربران باید پرسش دیگری از خودشان داشته باشند، مبنی بر اینکه آیا زمان و محتوایی که در رسانه مصرف می‌کنند، سبب خشنودی و شادی درونی‌شان می‌شود؟ یا از پس دیدن و مشاهده این محتوا، حس شادی و خشنودی وجودشان افزایش می‌یابد؟ یا صرفاً جهت سرگرمی و وقت‌گذرانی بی‌هدف است؟ اینکه محتوایی که خلق می‌کنیم یا برای دیگران می‌فرستیم موجب افزایش دانش، خشنودی و سلامت روانی و فیزیکی آنها می‌شود؟ درمجموع این محتواها و وقت‌گذرانی آنلاین چه کمکی به بهزیستی دیجیتال من یا دیگران می‌کند؟ رسانه را نمی‌توان حذف و محدود کرد.

ادامه در صفحه ۸

گفت‌وگو با احمد غلامی با محمدعلی اکبری مانیفست تصاحب دولت

شرق بگیری می‌کند عبوراز وضع موجود

عکس: سهند ناگی، شرق

محمدعلی اکبری، استاد تمام دانشگاه شهید بهشتی تهران است. کتاب‌های دولت و فرهنگ در ایران، رفاه اجتماعی در ایران معاصر و درآمدی بر تاریخ برنامه‌ریزی فرهنگی در ایران معاصر، از جمله آثار او هستند. محمدعلی اکبری در تاریخ، متخصص شناخته‌شده‌ای نیست، اما در میان دانشگاهیان خاصه در میان استادان علوم انسانی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. محمدعلی اکبری با اینکه استاد تمام تاریخ است، اما در حوزه‌های اجتماعی و سیاسی نیز صاحب نظر و ایده‌آست. از این منظر است که با او درباره عبور از وضعیت موجود و به معنای دیگر نقش سازمان‌ها و نهادهای اجتماعی در روند عبور از وضعیت‌های تاریخی به گفت‌وگو نشسته‌ایم.

۴ به نظر می‌رسد جامعه ایران در شرایطی است که نمی‌تواند از طریق واسطه‌ها، سازمان‌ها و نهادهای مردمی با دولت ارتباط برقرار کند. یعنی حلقه مفقوده واسطه‌گری بین دولت و ملت است. آیا این برداشت درست است؟ آیا به سنت حکومت‌داری ما یا روشنفکری ما یا به هر دو برمی‌گردد؟

رابطه جامعه و دولت در گذشته، یعنی پیش از عصر مدرن، از طریق واسطه‌های اجتماعی خاصی صورت می‌گرفته که اگرچه به معنای دموکراتیک کلمه سمت نمایندگی از گروه‌های اجتماعی را نداشتند ولی می‌توان گفت اشکالی از نمایندگی اجتماعی را در دوران پیشامدرن ایران شاهد هستیم که رابط‌های مبتنی بر تعاملات میان جامعه و دولت یا حتی در مواقعی مبتنی بر نوعی کشمکش و تضاد میان جامعه و دولت داشتند. به طور خاص مثلاً اصناف. درست است که رؤسای اصناف به

ادامه در صفحه ۴

سرمقاله

انتظارات از وزیر خارجه

جاوید قربان‌اوغلی

اهالی وزارت امور خارجه «حسین امیرعبداللهیان»، وزیر امور خارجه دولت سیزدهم را با چند ویژگی انسانی و اخلاقی می‌شناسند که بدون هیچ اغراقی، امتیاز بزرگی برای او است. اول اینکه انسانی است خلیق. این ویژگی او در تمام رده‌های کارشناسی و مدیریتی بوده و هست. ذاتا انسانی است متخلق و ربطی به امروز که در رأس دستگاه دیپلماسی قرار گرفته است، ندارد. دوم، انسانی به غایت متواضع است و به همه فارغ از اینکه در چه پست و مقامی باشند، احترام می‌گذارد؛ حتی اگر از نظر خط و خطوط سیاسی مخالف او باشند. سوم، از خانواده وزارت امور خارجه برخاسته؛ به قول معروف از سربازی تا ژنرالی را در میدان مشق همین وزارت طی کرده و پله‌های ترقی را نه یکباره بلکه از دانشجویی در دانشکده وزارت خارجه تا کارشناس حوزه خلیج فارس، سفارت، معاون وزیر و در نهایت وزیر خارجه طی کرده است. اینکه کسی بهتر از ایشان در خانواده بود یا نبود، امری است علی‌حده. روشن است که انتصاب در این منصب تابعی است از جناح‌بندی‌های سیاسی و البته نیازمند تأیید بالاترین مقامات کشور موارد فوق از ضروریات کارگزاران نظام «اسلامی» است. دولت‌مردان برآمده از این نظام باید مزین به چنین صفاتی باشند. مگر نه اینکه آنان خود را پیرو علی و کارگزاران منصوب از سوی آن امام همام می‌دانند. در کنار این همه صفات پسندیده، جناب وزیر ضعف‌هایی دارد که به نظرم باید مشفقانه به ایشان گوشزد کرد؛ چراکه وزیر خارجه و دستگاه دیپلماسی تحت فرمان او، پنجره گشوده نظام به خارج است. مشی او در گفتار و کردار باید درخور نظام سیاسی و منعکس‌کننده تمدن چند هزارساله این مرزوبوم باشد. اولین سفر خارجی جناب امیرعبداللهیان در منصب جدید، به عراق بود. قسه برعصه سخنرانی ایشان را از یاد نبرده‌ایم. نمی‌دانم چه اصراری بود بر آن سخنرانی به زبان عربی با آن همه اغلاط فاحش که مدت‌ها ادخال سرور برای بسیاری از معاندان را فراهم کرد. جناب وزیر این اشتباه را در روز قبل در اجلاس امنیتی مونیخ و این بار با سخنرانی به زبان انگلیسی تکرار کرد. ارزیابی سطح زبان جناب وزیر در زبان عربی یا انگلیسی بر عهده این قلم نیست. به مذاکره به زبان ملی است؛ هرچند وزیر یا مدیران ارشد به زبان خارجی مسلط باشند. فکر نمی‌کنم کسی دیده باشد که وزرای خارجه آلمان و فرانسه، دو قدرت بزرگ اقتصادی و سیاسی اروپا، در مجامع بین‌المللی تاکنون غیر از زبان مادری ایران نطق کرده باشند. البته گپ‌های غیررسمی مقامات کشورها نوعاً به یکی از زبان‌های بین‌المللی صورت می‌گیرد. اجازه دهید برای جلوگیری از هرگونه برداشت ناصواب از این مدعا، از اندوخته‌های قریب به چهار دهه در دستگاه دیپلماسی مدد بگیریم تا اینکه سخنی گزاف بر زبان و قلم نرانم. در ملاقات‌های متعددی در سطح سران کشور با مقامات خارجی حضور داشتم که به یک مورد اشاره می‌کنم. رهبر معظم انقلاب در زمان ریاست‌جمهوری سفری به لیبی داشتند؛ در ملاقات با معمر قذافی که نگارنده در آن حضور داشتم، قذافی خطاب به آیت‌الله خامنه‌ای گفت: «من برخی اوقات خطبه‌های عربی شما در نماز جمعه را گوش می‌کنم. اجازه دهید بگویم شما از بسیاری از رهبران جهان عرب بهتر به این زبان تسلط دارید». ملاقاتی را به یاد ندارم که رهبری با سران و مقامات جهان عرب با زبانی که به گفته قذافی مسلط‌تر از آنهاست، به زبانی غیر از زبان ملی کشور صحبت کرده باشند. طرفه آنکه شاهد بودم ایشان برخی اوقات به مترجم درباره اشتباه در ترجمه تذکر می‌داد.

ادامه در صفحه ۲

Advertisement for 'Eshargh' magazine. It features the title 'عشاقک' in large white calligraphic font on a dark red background. Text includes: «شرق» برای سال ۱۴۰۱ منتشر می‌کند. سررسید «عصر حرکت». Contact information: واتس‌آپ ۰۹۳۵۵۰۷۱۴۸۳، شماره‌های زیر تماس بگیرد، برای سفارش. Includes a QR code and Clubhouse logo.

Advertisement for a Clubhouse event. It features a large white question mark on a background of people's faces. Text includes: دو سال کرونا و سوال‌هایی که هنوز باقی است. سه شنبه ۳ اسفند | ساعت ۲۱:۰۰. در کلاب رسانه «شرق». Includes a QR code and Clubhouse logo.